

ÓZDI HIRLAP.

VEGYESTARTALMÚ TÁRSADALMI HETILAP

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:

ségzé vre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona
Egyes szám ára 20 fillér.
Nyilttér petit soronként 50 fillér.

Felölös szerkesztő és kiadó-laptulajdonos

HERRMAN ISTVÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

HERRMAN ISTVÁN KÖNYVNYOMDÁJA ÓZD.
hová a kéziratok, hirdetési- és előfizetési-díjak küldendők
Kéziratok nem adatnak vissza

Az öregek és a fiatalok.

Alig vag ma érdekesebb téma, mint a különbség a régi ivásu és a modern lelki magyarok között. Örvény, áthidalhatatlan és mind jobban szélesbedő választja el a két tábor: tulnan az öregek többsége zajong a jó öreg táblabírók elkeseredésével szidja a koros fiatalokat, eminnen a kisebbség, a fiatalok dulakodnak elszántan az igazság és a guny fegyvereivel. Ma még kisebbség, de a holnap az övék. A tudomány, irodalom ujságírás, a művészet, a politikai és szociális élet minden terén folyik már a harc s elismert vezérek jelszavait hangoztatják mind a két táborban a vezetettek.

Az öregek leghevesebben az új „külföld magyarjait“ szidják. Nap-nap után, szóban és írásban zengik a kesergő panaszt az idegent járt hazánkfiairól, akik hazatérve sok mindent rossznak, alkal-

matlannak, csunyanak találnak és ebből nem is csinálnak titkot. Hanem kiállnak felallnak a forumra és beleharsogják a fülekbe, hogy irtóztató hazugságokkal van megfertőztetve közéletünk minden instituciója, a törvénykönyv, az iskola, a politika, tudomány, irodalom, hogy a népek versenyében folyton vereséget szenvedünk, hogy szegényedünk, pusztulunk uraink bünei folytán és a külföldön nem tisztelnak bennünket úgy, mint annak előtte. Hogy pénz, rang és tehetségtelenség uralkodnak nálunk. Hogy változzunk meg, mert gyalázatos viszonyok között élünk, ei vagyunk maradvaszáz esztendővel az emberi méltóságról s a közéleti tisztességről való felfogás tekintetében. Ezt hirdetik a modernnek s ebben látják a hazaárulást, a haza kipellegérezését az öregek.

Igaza van annak, aki igazat mond. És ha sokszor tuloznak is, ami megbo-csájtható gyöngéje a fiatalságnak, a mo-

dernek mondják, az igazságot. Tény hogy szomorú a magyar népnek jelene. Tíz esztendő alatt másfél millió ember vándorolt ki, tisztára azért, mert itt megélni nem tudott. A kereset silány, a munkásosztály szükséglete minimális, s aki nem éhes, az földéhes. Ipar és kereskedelem alig játszanak szerepet a milliók életében s a termőföld nagyobbik fele holtkézi — kötött és nagybirtok. A magyar intelligenciának nagyobbik fele tisztviselő; tehát szegény és nem önálló, a vezető középosztály, a dzsentry elpusztul; jó élete csak mánásnak, papnak, gazdag embereknek van. Az iskola kevés, egyetem mindössze kettő van a tizenhatsz és félmillió lakost számláló országban s az egyetemi ifjuság nagyobbik fele a jogi pályára özőnlük, mert hivatalból megperből lehet a legjobban megélni Magyarországon. Ahová szemünk fordul a kultura és közigazgatás, a kereslet és

TÁRCA.

INDULÁSKOR.

Ahogy elindul a vonat:
Minden utas kihajol intve,
És sok fehér kacsó küld hintve
A távozonak csókukat.

Csöndben csak magam ülök itt
És lapozgatom az ujságot.
De valahogy egyre mást látok.
Nem az ujságok betüit.

A szivem hevesen dobog
És valakire gondolok:
Aki felé kendőm inthetne
S ki utánam csókot hinthetne.

Vagy kinek nem is intenék,
Csak megfognám a kis kezét.
S ő parolám nem viszonzná:
A csókot nem küldné, de hozná . . .

Ha most te itt vónál velem,
Ha itt ülnél mellettem,
S az ösmeretlen táj felé
Ugy indulnánk el ketten
Vehetné utját a vonat
Éjszak felé vagy délre:
Hol én kiszállnék veled, ott
Tündérországba érne.

Lampérth Géza.

Kisértet.

Írta: Cholnoky László.

— Az Ózdi Hirlap eredeti tárcája. —

Tizenharmadik napja szakadt már az eső; a látóhatár összeolvadt teljesen a szennyesöld hullámokkal. A régi körvonalak összezsugorodtak, eltűntek, nem volt sehol senki, semmi. Egy-egy oszladozó felduzzadt hulla csapódott a bárka oldalához, de az is eltűnt újra a szennyes árban. A Nap meghalt, eltűnt; az égből sem látszott semmi. Mindent betöltött a félelmes, nyirkos, vastag szürkeség.

Az öreg Noé ottkint ült a bárka peremén és csüggedten, kétségbeesve nézte az egybeolvadó vízonalak bágyadt villogását. Lenézett az ólomszinű vízbe és görcsösen belekapaszkodott a gyalutlan deszkába, hogy le ne szállhasson oda az ismeretlen, delejes mélységbe, ami után olyan erős sóvárgás ölte a szívét, mert az megszabadította volna nehéz szenvedéseitől, amik ott vártak rá a bárka dohos bensejében.

Nem volt egyetlen pillanatnyi nyugta. A mint a szürkeség előmlött az éjszaka helyén, már talpon volt, hogy sorra megetesse az óriási menaszériát. Sürgött-forgott, lelkiismeretesen utána nézett mindennek és hijába. Bárhol volt; bármit csinált, egyre hallotta a felesége siránkozását:

— Noé! Noé! Hol vagy? Mit csinálsz? A tigris már megint panaszkodik, hogy vadasan kérte az özpecsenyét és te nyersen adtad neki. Oh Noé, nem birom én ezt el! Miért is lettem egy ilyen lomha etető-ember felesége?

Sirolin

Emeli az étvágyt és a testület, megszünteti a köhögést, váladékot, éjjeli izzadást.

Tüdőbetegségek, hurutok, számar-köhögés, skrofulozis, influenza

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéktelen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor „Roche“ eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Switz)

„Roche“

Kapható orvosi rendelre a gyógyszerárakban — Ára üvegenként 4 — korona.

nálat téren, mindenütt gonosz tökéletlenségeket látunk.

Vajjon ki tesz nagyobb szolgálatot a beteg hazának: az, aki lehazudja a betegséget, vagy az aki világgá kiáltja és orvoslást sürget?

A harc, amelyet öregek és fiatalok vivnak, nem új. Minden reformáció bűn, sőt hazaárulás volt egy ideig. A régít mindig leveri az új. Így lesz most is.

Nézzünk széjjel a világban és lássuk meg, miért boldogulnak külső népek nálunknál jobban. Lássuk meg, hogy odakünn az idők változásával a közéletből elpusztult minden régi, ami káros és nagyraőtt minden új, ami üdvös. Lássuk meg, hogy odakünn a vezető osztályok minden igyekezetüket arra fordítják, hogy érdekeiket a nép érdekeivel egyeztessék össze és nem úgy szeretik hazájukat, mint őseink, a rablólovagok, de mint munkás tagjai a nemzetnek. Odakünn minden a népért, a nemzet összeségeért történik és semmi az összesség ellenére — hol vagyunk még mi ettől a világnézlettől?

Pedig ez a világnézet az igaz hazaszeretet. Ez a modern magyarok hazaszeretete.

Az iskolai fürdőkről.

Beláthatatlan az óriási terület, amelyet a közegészségügy birodalmának nevezhetünk, amely ezernyi apró részecskéből úgy verődött egybe egy nagy egészszé, hogy annak minden paránya a legszoro-

sabb összeköttetésben van egymással. Az ember örökön kutató elméje folytonosan boncolgatja apró részeire az egészséget és mindig újabb és újabb helyeken találja meg az egyes részecskéknek az egészszel való összefüggését. Erre a kutatásra belső ösztön hajtja a természet jelenségeinek figyelőit, a tudósokat, akik tudomány adta eszközökkel egyre több és több okát derítik ki az ember egészségét sok oldalról fenyegető ártalmasságoknak, de egyszersmind egyre szaporítják azokat a fegyvereket, a melyek az embert a sokféle veszedelem ellen védelmezni képesek. Az orvosi tudomány nagy fölfedezései teremtették meg az egészségtant, a hygiénát, a mely mint tudomány rendkívül tág keretű, mert belenyúl mindenbe, ami az emberrel csak a legtávolabbról is vonatkozásban áll, de viszont nincs is kivüle más tudomány, amelynek leszűrődött igazságát annyira a maga javára fordíthatná az ember, mint éppen az egészség tudomány.

És mégis, mit mutat a tapasztalás? Azt, hogy mindazok a nagy igazságok, mindazok az értékes felfedezések amelyek a hygiéna területén láttak napvilágot, csiga lassúsággal jutnak el a néptömeghez. Egy-egy ijesztő járvány kell ahhoz, hogy szélesebb körben tudomást szerezzenek nem csak egyesek, de hatóságok is azokról. A legtöbb esetben aztán, mikor elvonult a rettegett veszedelem, megint minden előbbre való lesz, mint a közegészség ügye. Mi ennek az oka? Miért nem törődnek az emberek, a széles néprétegek állandóan a közegészség ügyével? Miért hanyagolják el legtöbben még a maguk egészségének, a maguk testének a gondozását is? Kétségtelen,

hogy az általánosabb felfogás szerint vett műveltség fokával karöltve szokott járnai az egészség fokozottabb védelme, ámde nem mindég. Vannak egészen művelt emberek is, kikben a csiráját is alig leljük meg annak, amit mi az egészségügy iránt való érzéknek nevezünk. Ennek az érzéknek a hiánya az oka annak, hogy az egészség tudomány vivmányait a minden napi életben nem tudjuk úgy értékesíteni, mint a hogyan azt értékesíteni lehet ott, ahol az a bizonyos érzés ki van fejlődve.

Pedig ennek az érzéknek a magva, minden egyes emberben veleszületetten meg van, csak hogy különböző kedvezőtlen viszonyok folytán, amikhez nem csupán az anyagiakban való nélkülözéseket számítom, de a szellemiekben való elmaradását is, nem képes kicsirázni, nem képes kifejlődni.

De immár azt mondhatná valaki, hogy térjek reá a tárgyra, t. i. az iskolai fürdőkre.

Kijelentem, hogy nem tértem el attól, sőt hogy éppen ez a tárgy adta azt a gondolat füzést, amelylyel idáig jutottam iskolai fürdő és a közegészség-ügy iránt való érzésel.

Ennek a két fogalomnak ilyen módon önkénytelenül egymás mellé való kerülése már maga kész vélemény, vélemény arról, hogy az iskolai fürdő egyik leghatásosabb eszköze a közegészség-ügy iránt való érzék kifejlesztésének.

Mi is az az iskolai fürdő? Nálunk noha egy-két iskolában már meg van a helye, jó részben ismeretlen valami, külföldön, főképen Svéd országban, Németországban, Svajcban, Dániában stb. A nép ezreire áldást hozó intézmény.

Miért nem mentem inkább a Rózenberg Ézsauhoz? — Oh — Noé, miért hurcoltál be ebbe a förtelmes félszerbe? Mennyivel jobb volna ott lent a víz fenekén! Ott fekszik már a Rózenberg is! Fojts bele engem is, Noé!

És ez még nem volt minden. Az öreg pákász már azt is észrevette, hogy amíg ő egy beteg páviánra rakja a hidegvizes borongatást, a fia. Szem, Khám és Jáfet ott fent a földélezen egyre őt utánozzák. És makacsul azon a jeleneten nyargaltak, amikor ő az első szüret után kissé degazsirtan pihente ki a botanikai tanulmányt. A feketehaju Khám, a három között a leggonoszabb, tudta őt legsikerültebben utánozni. Olyan disztelenül feküdt, hogy még a szennyesszöld hullámok is rózsaszínűvé pirultak. És amikor förtelmes produkcióját befejezte konok kitarással felkereste az apját, bármelyik ketrecben huzódott is meg az, és egyre gyötörte a jelentéseivel:

— Papa! Hallgas csak ide, papa! A Szem folyton szemtelenkedik. Egyre azt hajtogatja, hogy te milyen mélyen kivágott ruhában szundikáltál a multkor. És az állatokkal is kellene tenned valamit. A harcsa egyre zsörtölődik és idegesen rágja a bajuszát, hogy minek zártuk be őt ide, ebbe a félszerbe, amikor ez éppen nekivaló idő volna? A majom egyre téged utánoz és nyitogatja a mama kajütjének ajtaját. A samár folyton samárságokat beszél, hogy — azt mondja, — miért nem csinálták meg a világot jobban, hogy most ne kellene elpusztítani!? A gyiknak hijába beszélek, hogy ne makaózzék egész nap: már a farkát is elvesz-

tette, de azt mondja: nem baj, kinől az ujra! A kaméleont is le kellene tiltanod; egy mozt rendezett be, ahol belépődíj mellett változtatja a színét. A zsiráf kidugja hosszú nyakát az ablakon és jelenti, hogy még mindig kutyának való idő van. A kutya persze az nem hagyja annyiban és kész a veszekedés. A balha egyre vigyorog, hogy hogyan fogják majd az emberek szidni magát, papa, hogy őt is behoza ide a bárkába! A róka zsémbel, hogy meddig tart még ez az istentelen idő, de a remeterák feddi, hogy nem istentelen idő ez, hiszen minden csepp vízben ott van az Ur lelke. A rák különben egyéb nehézségeket is támaszt. Azt mondja, hogy bizonyos tiszteletdíj fejében hajlandó addig hátrálni, amíg visszajutunk abba az időbe, amelyikben még nem volt vízözön. Még nem kapott kedvező ajánlatot, hát adug, — mondja, — majd *Vízözön és Vidéke* címen lapot alapít. Persze ő lesz a szerkeztő, amihez egy igen jelentős felszerelése, az o!ló, már meg is van. A bárány prepotenskedik, hogy jelenleg ő az isten egyetlen báránya, és hogy lesz még szó őráról elég, amikor elviszi majd a világ bűneit.

Ilyesmivel és hasonlókkal gyötörték egyre szegény Noét. Már unta az életét és csömörlött mindentől.

Egyik este, amikor a bárka többi lakója már lepihent, ő ismét kiült a bárka peremére. És egyszer csak hátul a fedélzeten valami kísértet bukkant fel. A teste ragyogott, világolt és Noé megismerte, hogy ez csak az ördög lehet, senki más. Valóban ez is volt.

Odasompolygott az öreg állatkerti-igazgatóhoz és a fülébe sugta:

— Látod Noé, te egészen közönséges számár vagy! Mit kinlődsz itt? Menj le a bárka fenekébe, ahol a szerszámaidat tartod, hozd fel a kőfejszédet és vágj léket ezen az otromba hajón. Elsüllyedtek valamennyien, megszűnnek a kinjaid és azonfelül olyan nagy lesz, még nagyobb, mint az Ur, aki az embert megalkotta, mert nagyobb ur az, aki elpusztíthat valamit, mint az, aki ugyanazt a valamit megalkotta! Menj Noé és tedd, amit mondtam!

A kísértet eltűnt. Noét erős töprengés fogta el. — Valóban: nagyobb leszek, mint az! Néhány fejszecsapással megsemmisíthetem az egész világot! És ami a fő, megszűnnek a gyötrelmeim!

Lassan, óvatosan megindul lefelé a nyikorgó falépcsőn, hogy felhozza a kőfejszét és megfurja a bárka fenekét. — Micsoda hatalmas pillanat lesz az! Hallgatózott, de nem hallott egyebet, csak az alvó emberek és állatok egyhangu lélegzését és hortyogását.

— Már felemelte a fejszét, hogy lesujton vele, de ekkor valami ötlött az eszébe.

— Vajjon ki fogja megmondani, hogy Noé nagyobb volt, mint az Ur? Hiszen nem marad élő ember! És mit ér a hirnév, a dicsőség, ha nincsen, aki elmondja? Semmit!

Noé csüggedten visszatette a helyére a fejszét, újra felment a földélzetre és nézte tovább a hullámokat.

Ez a baj, ezért kell most nekünk kinlődni.

Hogyan keletkeztek az iskolai fürdők? Micsoda impulzus adott életet azoknak? Göttingennek főpolgármestere, Merckel, akiben az a bizonyos érzék az egészség ügye iránt nagy mértékben ki lehet fejlődve, büszkén mutogatta Flüggenek a hygienia ottani professorának az 1884-ben ujonnan épült községi iskolát, mint olyant, amelyet a higienikus elvek szerint építettek. És mikor Flügge végig nézte az iskolát higienikus voltának elismerése mellett azt a megjegyzést tette, hogy minden sokat fog változtatni az iskolás gyermekek egészségi viszonyain, mert a gyermekek ezentúl se lesznek tisztábbak, mint a minők idáig voltak.

Flüggenek ez a megjegyzése érlelte meg a Göttingeni főpolgármesterben azt a gondolatot, hogy az iskolás gyermekeknek magában az iskolában fürdőt rendeztessen be.

A fürdő Brausebad egyszerű záporozó fürdő volt amit a tanulók a legnagyobb élvezettel vettek igénybe. A szülőknek itt-ott mutatkozó idegenkedése az iskolában való fürdéstől szemben rövid idő alatt megszűnt, maguk a tanítók pedig csakhamar megbarátkoztak ezzel az új intézménnyel és a gyermekek tervszerű fürdését szépen végre hajtották olyképen, hogy csoportonként vezették a fürdőhöz, majd onnét ismét vissza a tanterembe annélkül, hogy ezzel jelentősebben megzavarták volna az oktatást.

Csakhamar hire terjedt, ennek az egyszerű fürdőnek amelyről a legkülönbözőbb véleményekkel nyilatkoztak. Amint egyesek a legnagyobb elismerés hangján követésre méltónak találták a Göttingeni főpolgármester ujitását, úgy sok oldalról nyilatkozott az ellenkező vélemény is.

Az ellenvetések azonban más arányban, amidőn az iskolai fürdők terjedni kezdtek és azok áldásos hatása a tanulóakra mind szélesebb körben nyilvánvalóvá vált, egyre kevesebbedtek és már sehol sem hallható az iskolai fürdők ellen emelt különböző kifogások sőt pl. Berlinben már évek óta nem épül egyetlen, községi iskola sem, amelyben záporozó berendezésű iskolai fürdő nem volna.

Königsberg, Leipzig, Halle, Hannover, Hamburg stb. egymásután rendezik be az iskolai fürdőket. Ausztriában is több helyütt létesülnek iskolai fürdők. De különösen bámulatos fejlődtséget talá-lunk Stockholmban és Gotthenburgban már 1883-ban. Gothenburgban, a svéd-ek nyugati fővárosában már ekkor minden városi iskola el van látva fürdővel. Franciaországban is már 1896-ban meglehetősen hódít az iskolafürdők ügye. Lille városa évenként 60.000 fürdőjegyet bocsájt az ottani tanulók rendelkezésére, Armentières 26.000 jegyet. Bordeauxban társulat alakult, amely olcsóbb fürdőket rendezett be.

Sarlottenburg városa 1902-ben rendeletet bocsájtott ki amelyben meghagyja, hogy valamennyi községi iskolát el kell látni záporozófürdővel.

Azt hiszem, ez a néhány hevenyészve kiragadott példa is eléggé tájékoztató képet ad arról, hogy az iskolai fürdők ma már világszerte népszerűek és azok

a jelentések, a elyek Münchenből, Magdeburgból, a M. m. Frankfurtból, Leipzigból stb. érkeztek az iskolai fürdőről, kivétel nélkül biztatóak arra, hogy továbbra is igyekezzenek az iskolákat fürdőkkel ellátni és pedig ne csak az új épületeket, de a régi iskolákat is.

HIREK.

Képviselő választás. A Majtényi Ádám halálával megüresedett *mezőkövesdi választókörületben* augusztus 11-én volt a képviselőválasztás. Az egyedüli jelölt Fekete László mezőkövesdi ügyvéd volt, függetlenségi programmal, akit az elnök az egy óras határidő letelével *egyhangulag megválasztott* képviselőnek jelentett ki.

A sajónémeti vízműtelep ügye. Borsodvármegye közigazgatási bizottsága Kubik Béla főispán elnöklété alatt tartott rendes havi ülésén foglalkozott a Rimamurány-salgótarjáni vasmű rt.-nak sajónémeti mellett felállított vízműtelepének vízhasználati jogával. Ez a társaság ugyanis a Sajóból az ózdi telepére vizet akart bevezetni, e végből Sajónémeti mellett vízműtelepet létesített, amellyel másodpercenként 100 liter vizet vezet be a telepre. A megtartott helyszíni és vízjogi tárgyalás alkalmával az érdekeltek a vízhasználat, illetve az engedélyokirat kiadása ellen nem tiltakoztak, csupán kártérítési igényeiket tartották fenn. Ennek alapján Dr. Tarnay Gyula az engedélyokiratot kiadta. — A barcikai, berentei és sajószentpéteri vízimalom tulajdonosok most utólag megfélembeték az ügyet a közigazgatási bizottsághoz. A közigazgatási bizottság e felebezéseket elutasította és az engedélyokirat kiadását elrendelte.

Az iszákosság ellen. Csanádpalota község képviselőtestülete egyhangulag kimondotta, hogy az iszákosság meggátlása céljából valamennyi korcsmát szombat este hat órától vasárnap estig zárva kell tartani. Kimondotta a képviselőtestület egyszersmind azt is, hogy újabb korcsmai engedély kiadását lehetőleg meg fogja akadályozni.

A tizforintos. Az Osztrák és Magyar Bank 1901. szeptember második hirdetményével bevont, 1880. május elseji kelettel ellátott *tizforintos* bankjegyeit, amelyeket a bank főintézetei és fiókjai ez idő szerint még becserelenek, ez évi augusztus 31-ike után sem beváltásra, sem becserelésre el nem fogadják és e nap után a bankban az említett bankjegyekkel szemben való minden kötelezettsége megszűnik.

Uj divatáru üzlet. A nagyrebecsült ózdi nagyközönség óhajának kívánunk megfelelni, midőn teljes tisztelettel jelentjük, hogy ugyanott a Balaton kávéház épületében f. é. augusztus hó 1-én *FIÓKÜZLETET* nyitunk ahol is a mi *czikkeinken* kívül még férfi és női divat, rövidáru valamint cipő árukat legjobb kivitelben fogunk raktáron tartani. Szíves pártfogásért esedezve vagyunk. Rosenberg Gyula és Testvérei Miskolc: *Egy pénztáros kisasszony felvételik.*

Verekedés. Bánszálláson f. hó 1-én Farkas József és négy társa a korcsmában ivás közben összevesztett; s egymást botokkal verték s késsel szurkálták a verekedésnek szomorú vége lett, Farkast eszméletlen állapotban összezsúrkálva vitték a kórházba. A többiek is mind megsérültek de azok könnyebb természetűek voltak.

Lopás. Naszkovics Albert királdi lakos Bagadús Józsefné szintén királdi lakostól egy ezüst órát ellopott, de mielőtt tovább adhatta volna a véletlenül arra járó csendőrök fülön fogták a jellemes férfit.

Császár István bolyoki lakos nyitott istálló-jából Németh Béla bolyoki lakos ki csak pár napja szabadult ki a lopás miatt töltött börtön fogságából, egy lovat egy csikót és egy lóra való teljesen új szerszámot ellopott. A csendőrség üldözőbe vette, s minek következtében

Német a lopott dolgokat Galgóc kézség bírójához bevitte s neki mint talált dolgokat átadta ő pedig ismeretlen irányban elmenekült. Nyomozása folyamatban van.

Tűz. Bótán Molnár Barsó István 2 istállója mely szalmával volt fedve állítólag gyermekek játéka folytán kigyulladt s az teljesen leégett a mellette levő lakóházat mely cseréppel volt fedve, megmenteni sikerült, azonban kár abban is történt. Ugyan erről Kriston Gáspár csürje is meggyuladt s az teljesen leégett a benne levő takarmány nemű és gazdasági eszközökkel együtt. A kár 1500 korona, biztosítva nem volt.

Balaton községben f. hó 7-én Vass József lakóháza ismeretlen okból kigyulladt s az valamint attól kigyuladt Klinga Józsefné szalmás és Sulyok Mátyás zsindeyes háza teljesen leégett. A tűz óriási mérvet kezdett ölteni, szerencsére már akkor a mezei munkáról a lakosság haza jött s megfékezte a tüzet. A kár 2000 koronára tehető, ami biztosítás folytán részben megtérül. Sem emberben sem állatban kár nem történt.

Az emberiség nagy tömege pusztul el, a legnagyobb ellensége, a tüdővész által. Szerencsére manapság már nem vagyunk tehetetlenek ezen borzasztó betegség ellen, mint annakelötte. A modern gyógytudomány a „Sirolin-Roche“-ban egy oly hatásos szer birtokában van, mely a tüdővész tovaterjedését feltartóztatja, a köhögést és köpetet csökkenti, az étvágyat és a testsúlyt emeli és ezen betegség összes jelentőségeit megszünteti. Amellett ezen szer kellemesen szedhető s huzamosabb használatnál is teljesen ártalmatlan. Kapható gyógyszerárakban.

Magyar Otthon. Tisztelt olvasóink becses figyelmébe ajánljuk a Budapesten, VIII, Főherceg Sándor-utca 30. sz. alatt levő Magyar Otthont. Mérsékelt árban már 3 kor-tól fejtebb teljes ellátást, külön bejáratu, szépen butorozott szobákat lehet ott bérelni. Csoportos jelentkezőknek, utazóknak, turistáknak, hivatalnokoknak, tanároknak stb. megfelelő kedvezmény. Villanyvilágítás. Tükörszekrények.

CSARNOK.

NAGYAPÓ.

*Tar-fejüen, ősz szakkal
Ottan ül a nagyapó,
Nincs előtte éven által
Más, mint víz, meg egy cipő.*

*Hószin arca összeszáradt,
Csupa ránc a homloka,
Mig letelt az a hosszú század,
Bura sokszor volt oka.*

*Mindent veszte; nincs erő benn
Szeme is kicsit, ha lát,
Rég tud már a temetőben
Gyermekeket meg unokát.*

*Füstös konyhájában épen
Csak egy vén kandurja van,
Mely kemence szögletében
Ott szunyókál untalan.*

*Nincs szüksége csak kevésre,
Papucsot fon a szegény,
Abbul elteng. Pihenése,
Hogy a szentegyházba mén.*

*Ott is leghátul köhécsel,
Egy kis zugba megvonul,
S telve bus emlékezéssel
Áldja istent jámborul.*

Viskójába tér meg aztán,
S munkál és elégedett.
Sirba hajló, ősz aggastyán!
Oh, mi ad erőt neked?

Radó Antal.

A terraszon.

HANGULAT.

Írta: Kőväs Armand.

Késő volt, már alig lézengett néhány ember a terraszon, de a zene még egyre szólt. Halkan lágyan rezdült forró zsongása, hullámai között elérhetetlen vágyak ringatóztak, csak a Lidó örökké kék ege alatt lehet azt megérteni. A zenészek mereven játszottak, a brácsás előrehajolt, sötét arcának csak élére s előrehajló fürtjeinek szélére esett világítás, mereven nézett maga elé, csak a haja ringott a ritmus szerint.

A szomszéd asztalnál egy tiszt ült a feleségével. Az inkább 20-21 éves lánynak látszott. Egész lényéről valami ki mondhatatlan báj sugárzott kis panamá-jától egész parányi lakkcipőjéig valami igéző egyszerűség és bájosság áradt. Férje a zenére figyelt ő addig a szomszéd asztal felé nézett, ahol egy sápadt, beesett szemű fiatal ember bámulta a karikákat, melyeket a pohár talpa rajzol a márványra. Fél arca sötét volt, nyakkendője selymén megtörött a villanyfény, mögötte pedig kékes füstkarikák alkottak háttérrel.

Az asszony egyre csak nézte, csak nézte. Megszerette nagyon ezt az embert. Miért? Maga sem tudta. S mikor a fiatal ember fölemelte tekintetét és ránézett szomorú fénytelen szemeivel, úgy szeretett volna oda menni, megsimitani selymes haját, megvigasztalni őt. Mert érezte, hogy az boldogtalan.

S a fiu elgondolta, hogy ő már sohasem fog ilyen aranyos asszonyt a karjai között tartani, tudta hiába foltozgatja tüdejének rongyait, ő már leszámolt az étellel. Egy nap megint elfogja a rekedt köhögés s fulladozva meglátja a halált, megtört teste tán az ősz sem éri meg . . .

A zene elhalgatott. Mindenki távozott, csak ő nem. Kihajolt a terraszon s ott nézte mint távozik az édes asszony a parti uton a férjével, árnyékuk mélyen belevágódott a holdvilágba. Lenne a habok csobogtak, a párkányon a cikláment hajlitgatta a szellő; a csillagok fénycsókos rezdülése tovább szötte a zene ritmusát.

A pincér köhhentve ment el mellette. Kalapja után nyúlt, távozott. Künn magyar szó ütötte meg a fülét. A zenészek beszélgettek. Cigányok voltak, akik eltanulták a nyugati szokást mereven, szoborszerűen játszani, senkit nem látni. Amidőn közelért, hozzájuk köszöntötték: „Bona sera.“

„Jó estét“ válaszol s megáll.

A cigányok összenéztek. Magyar! S az öreg mindjárt elkezdte: hát a nagyságos ur is magyar, áldja meg az Isten, hej, mikor Pesten az Emke kávéházban. . .

Öt perc múlva már együtt mennek a holdvilágos parti uton mig elérik a villát. S ott megszólal az ablak alatt a zene, halkan, halkan.

A fiu a falhoz fordul, s elkezd sirni, zokogni, az egész teste remeg belé. Sirtatta az el nem csókolt csókokat, a ki nem használt életet.

És a zene zsong halkan, ott száll a hullámok ringása, a csillagok fénycsókos rezdülése fölött, elkalandozik tul a végtelenen és megtalálja az utat a szív kellős közepébe.

Hazai iparcikkek!

Szolid és pontos kiszolgálás!

Megtekintésre ajánlom mindenkinek, mielőtt máshová fordulna, minden stílusú, orral gazdagon felszerelt raktáramat. Tartok fa-, vas-, réz- és kárpított burtot jó minőségben és olcsó áron. Kárpitos műhelyemben készülnek mindenféle e szakba vágó munkák, szalon- és angol garnitúrák. Nagy készletem van továbbá mindennemű legjobb szerkezetű varrógépekből, szobamangorlókból, koporsókból és egyéb temetkezési cikkekből. — Épületfa, tűzifa, téglák, kő, cserép, cement és egyéb építkezési anyagok

— Eladásnál hitelt nyújtok igen előnyös részletfizetésre. —

Az ANKER élet- és járadék biztosító társaság főgynöksége.

Weiner József Ózd, az állomás mellett.

Ékszer és óra-javítások pontosan eszközöltetnek 1 évi jótállás mellett.

Törvényszékileg bejegyzett
ÓRÁS ÉS ÉKSERÉSZ CÉG ÓZDON
a volt szövetségi helyiségben
Nagy raktár mindenféle ékszerekből, arany, ezüst és china-ezüst árúkból, valódi schweici-, arany-, nickel- és acél gavallér-órákból, ingaórákból, menyasszonyi- és nászajándékokból a lehető legjutányosabb árak és jótállás mellett
Egy ébresztő óra 2 kor. 80 fillértől feljebb.
Egy nickel Roskopp-patent óra 5 korona.
Továbbá: GRAMMOFONOK és LEMEZEK, egy nagy, 27 cm. átmérőjű kitűnő, legujabb főlvetelű mindkét oldalán bejátszott lemez 4 korona,
Tisztelettel
GUTTMANN S. OZD.

Pontos és lekisméretes kiszolgálás!

Versenyképes a fővárosi ékszerkereskedőkkel is.

LÁTSZEREKBŐL NAGY RAKTÁR!

Fényképezéshez
szükséges
összes kellékek és fény-
képező gépek
elsőrendű minőségben
kaphatók

LÖVY JÓZSEF FIA
(LÁSZLO ADOLF)
könyv- és papirkereskedésében
MISKOLCZ. — 16.

Szives tudomásul!! Papíráru- és írószer kereskedésében állandó nagy raktár mindenféle minőségű, alakú és súlyú csomagoló- és írópapirokból; közönséges és finom csontenyvezett kereskedelmi levélpapirokból, borítékokból; fehér és színes, divatos dísz-levélpapirokból mappában és dobozokban; mindenféle irodai cikkekből; fekete, színes és másoló ironokból, tussokból és tentákból; folyékony arany, ezüst, bronz, halenyv és gummi arabikumokból; tenta-, gyümölcs és más folt-tisztítókból, sokszorosító-, másoló- és bélyegző-festékekből, párnákból. Havonta művészi kivitelű képes levelezőlap ujdonságok. Előfizetések bel- és külföldi hírlapok és folyóiratokra.

Herrman István könyvnyomdája, papíráru- és írószer kereskedése Ózd (Borsodmegye).
Ugyanitt egy jó házból való ügyes fiú tanulóknak fizetéssel felvétetik.